

Беларусізацыя, як неадлучная частка ленінскай нацпалітыкі.

З большай настойлівасцю змагацца за выкананне дырэктыв кастрычніцкага пленуму ЦК КП(б)Б, за ажыццяўленне ленінскай нацпалітыкі і яе сустаўную частку — беларусізацыю

Поўна неадаця важнасці нацпалітыкі

(На правярцы ў сапраўным)

Шмат працаўнікоў у сапраўжым адукацыйна-педагагічным дэлежэце, добра вядуць і чытаюць, але ў штодзённым жыцці яе ня ўжываюць — «ня прынята».

З сучаснай літаратуры на толькі беларускай, а і расійскай, зусім не знаёмі, патэрыяны пралетарскай культуры ў расійскай і пераважна кавіаца. Зразумела, што аб гісторыі БССР няма чі і казач.

Наглядзець на тое, што пераважна большасць працаўнікоў скарочвалі свае навучальныя ўстановы (ня ніжэй сямігодзі), у ленінскай нацпалітыцы няма амаль не раз'ясорана. На самай простай патаўнічэй з'яўляюцца адукацыя: «пачыні і адасміціць» — шкодна працягваць і ў імя партыі і ўрад вядуць абавязковую барацьбу», а чаму — не ведаюць.

Тлумачыцца гэта тым, што ў сапраўжым адукацыйна-педагагічным асяродку нацпалітыкі як з боку партыі, так і з боку прафсаюзных арганізацый і адміністрацый, культурна вельмі слаба разгоруцца.

Наглядзець на шэраг пастаноў і дырэктыв партыі і ўраду да гэтага часу ў сапраўжым ні разу ні ставіцца пытанні нацпалітыкі на агульных з'ездах.

Культурна не разгоруць масавы працяг сірод працаўнікоў, ведаюць, што даная арганізацыя патрабуе асабліва пільнай увагі.

Вельмі характэрны адказы некаторых працаўнікоў: аб нацпалітыцы «ведаю, але адкаваць не магу». «Значна спыраць беларусізацыю на маю часу». Ёсць вывады, праўда асобныя, пасуўнага супраціўлення беларусізацыі і правыя выкладжы аўдаўнага шавінізму, прыклад: па

нацыяналізацыі ўраў, праце сярод беларусаў, беломы на ўжывае і ня ведае, дыцкі навучае выключна па-расійску, бо так жадае яго жонка.

У большасці працаўнікоў добра адносіна да беларусізацыі. Асабліва разумеюць нацпалітыку камуністычны партыі тым, які перанеслі «пралетскі» нацпалітыкі фашыскага ўраду Заходняй Беларусі.

Адзін з працаўнікоў наядуна прысёх а-ва жыць і апаўдаць аб ёьверскім адносінах польскага ўраду да нацыяналізацыі ўраду да нацыяналізацыі ўраду. Працауючы ва ўмовах БССР ў сучасны момант, ён на справа праводзіць ленінскую нацпалітыку ўраў, дыцкі навучае па ўраўску; праце над сабою, каб поўнасьцю аўдаць і белмоваю.

Пры належнай пастаўцы культуры ў сапраўжым магчыма чакаць добрых вынікаў, неадаця толькі зробіць частку апарату, улішы ў шэрагі яго элементы ў пралетарскі ідэалогіі, бо ў апарату маюцца шкодныя элементы, прыклад: сын былога стражніка, мае сярэдняю адукацыю (а можа і больш), даскананна ведае белмоваю, з патэрыяністаў з'яўляецца абавязковы літэратуры не чытае — ні цікава, на аснове тавару, нацпалітыку ў жыццё прыводзіць не магу.

Наогул жакачы, гэты працаўнік іскрава паказваў свой твар, твар класавога ворага.

На такіх правах выкладжыскага шавінізму трэба асабліва завастыць увагу пралетарскай грамадзкасці, а адпаведным органам зробіць належны арганізацыйныя вывады.

Рашучы выкрыць і качотковы зьнішчыць прарывы

Праверка выявіла буйныя прарывы ў справа беларусізацыі, разумення і арганізацыйнага ажыццяўлення нашай нацыянальнай палітыкі з боку значнай часткі працаўнікоў кіно і тэатраў.

Амаль усе працаўнікі кіно, якія праходзілі праверку, прызваліся ў тым, што кіно-тэатры не ставілі на баявым пасту па ажыццяўленні ленінскай нацпалітыкі і ў прыватнасці беларусізацыі. У кіно, дзе ў сярэднім кожны дзень бымае аьваь 5.000 працаўнікоў, дагэтуль беларусізацыя не вядуць, як і ня мае месца абслугоўваць найменьшасць аўдаўна іх роднай мове. Ступень аб'яднання белмовай і практычнага ўжывання яе палітычна ўзровень і разумення нашай нацыянальнай палітыкі ў большасці працаўнікоў выключна нізкі і недапушчальна адстаюць ад сучасных запатрабаў.

Тав. Федаравіч (бухгалтэр Беларускай Дзяржаўнай кіно і тэатральнай і інш. не знае колькі неадаця ў адпаведным адукацыйна, для чаго іма патрэбна і праводзіць беларусізацыя.

Гэты таварыш, досыць падрыхтаваны па сваёй агульнай адукацыі, ведаюць і замежныя мовы, даўно жывуць і працуюць у Беларускай кіно і тэатральнай і інш. не знае колькі неадаця ў адпаведным адукацыйна, для чаго іма патрэбна і праводзіць беларусізацыя.

Партыйцы і камсамоляцы і некаторыя беспартыйныя маладыя працаўнікі ня толькі ня былі застрывалі з чыткай ў справа беларусізацыі, але і некалькі з іх плылі ў хвасце. Тав. Бартошэвіч выкладае ў кіношколе на расійскай мове, тав. Феліц'яныт (камсамолец), наядуна сьцюючы беларускую сымголку, ня толькі ня ставі застрывалі ў справа беларусізацыі, але і сам ардыўна нааа.

Неаруменне нацыянальнай палітыкі, апрача прарываў на яе важнейшыя часткі — беларусізацыі і аб'яднання белмовай і практычнага ўжывання яе палітычна ўзровень і разумення нашай нацыянальнай палітыкі ў большасці працаўнікоў выключна нізкі і недапушчальна адстаюць ад сучасных запатрабаў.

Прачтыны вывад, які вынікае з гэтых фактаў, ставіць у тым, каб грамадскія арганізацыі, партыяна, камсамоляцкая праськоі і кіраўнікі кіно падхляпі гэтага дэдацыяна манта і правілі рашучую барацьбу з тымі буйнымі прарывамі, якія там маюцца.

Што датчыцца астантніх двух вучасткаў мастацкага фронту — Беларускай гартэры, дык факты арыву сходзі па пытанні месячніка генэральнай праверкі беларусізацыі і практычнага яе правядзеньня сведчаць аб ўраўні неадаця гэтай важнейшай палітычнай задачы ў першую чаргу з боку партыйцаў, мискоўцаў і кіраўнікоў гэтых тэатраў. Тав. Веліц'яныт, што пакольні ў бліжэйшы час уьжывае, дык яму можна і ня ўспельніць у праверцы. Гэтакі разьжываньня трэба даць сама рашучы адпор.

Праверы, маючыся ў справа ажыццяўлення нацпалітыкі на вучастку мастацтва, павіны быць рашучы выкрыць і качоткова зьнішчыць.

У саюзтрансе толькі разважваюць

Кантора Саюзтрансу аб'яднае 94 чал., з іх беларусаў — 56, расійцаў — 9, ўраў — 19, палкаў — 2, літоўцаў — 3, латышоў — 4, татар — 1, усяго 94.

Сярод нацыяналістаў нікакі працяг не ведаюць, наведваліся на іх роднай мове не абслугоўваюць. Беларусізацыя на гэты час у апарату мискоўцага характэрна пішуча на расійскай мове. Задаць па ўстапове пішуча па беларуску, але ў штодзённым жыццё белмоваю зусім ня ўжываюць. Устапове існуе з і-га красавіка 1930 г. Гурток па вывучэнні белмовай і праіснаваў да патага Разадана ён быў на 30—35 асоб., але наведвала яго калі 15 асоб., урочне ён расіяваць з прычына адсутнасці працісцілім і неаціпааьнасці яго членаў. За неаведаньне гуртка было сплаганне 5 асобам.

У час праверкі высветлены гэнебны адносіны некаторых працаўнікоў да белмовай. Ёсьць наступныя разьжываньня: «у мяне нік ня можа паарычана яны» (Гільбо). «Гэды пачына разважваць да беларуску, калі ўсе акаляюцца будучы гэты рашучы» (Захаравіч).

Усе, як адзін, закаходзяць асабліва

ва ўмоян сваёй установа, якія сьпяваюць беларусізацыю (шматдзінна праца і інш.). Усё гэта сьвядчае аб тым, што большасць працаўнікоў не разумеюць нацпалітыкі.

Таксама камісій заўважаюць на ная палітычна напісьменнасць большасці служакач і іх слабае ўвага і грамадскім жыцці, наглядзець з боку многіх працаўнікоў знаёмства з мэралпрэамствамі паліты ўлада.

Зусім ня ведаюць белмова і ня ведаюць яе вядуцьча 14 асоб.: ФЭД-раў, Шаўскі П. Е., Захаравіч Ю. А., Гільбо З. Г., Пастар С. А., Брод П., Тузікаў С. А., Чанелкі А. Ф., Раўзон М. І., Гомтор'ев, Трохана Зідэльман, Лебзеў П.

Трэба падкрэсьліць надбайнае аьносіна да беларусізацыі з боку кіраўнікоў гуртка. Р. Феліц'яныт, тав. Веліц'яныт, які праце ў гэты ўстапове з пачатку яе існаваньня да прааганаізацыі ў саюзтрансе, сьня на ведае і ня жадае вядуцьча, сьня на ведае і ня чаго не арабры да палешыня станаўішча беларусізацыі.

Трэба арабры належны арганізацыйны вынік, каб паставіць беларусізацыю ў саюзтрансе на належную вышыню.

Тут надбайна і злавачына адносяцца да беларусізацыі

Мэдрэсанал балыцкі Калініна дрэнына аьціцаўнало пастаючы адносна беларусізацыі, які зьявіа ў брацьбе за генэральную лінію партыі ў галіне нацпалітыкі.

Шэраг прававальных супраціўнікаў (Мітроськіна, Габоруб, Собаль) ў штодзённым жыцці беларускую мову ня ўжываюць.

Моў «посетители с нами на белорусском языке не разговаривают» (Мітроськіна).

Брыгада выяўлены зусім неадацяваць зьяўшчы палітычнай напісьменнасці ў нацпалітыцы.

На пошце без перамен

Вельмі многа друку пісаў і падкрэсьліваў Віцебскую пошту, некадацне ўжываюць працаўнікі беларускую мову. Характэрны прыклад: працаўнікі газэтнога бюро Дзяўн'яў і Гофман напісалі плян працы напалову на расійскай мове і палову на беларускуй мове і апытваюцца адзін у аднаго, ці будзе гэты па-беларуску напісана, у гэты час, калі добра ведаюць белмоваю. Машыністка Шынькава лічыць, што белмоваю трэба ўжываць толькі ў газэтор і то як прыдатна, з таварышамі гутарчы выключна па-расійску.

Характэрныя прыклады

На фабрыцы «Сьцяг індустрыялізацыі» яшчэ дагэтуль шмат працаўнікоў адміністрацыйнага апарату і фінансавага апарату фабрыкі не разумеюць палітыку кампартыі па нацпалітыцы.

Аўдацаньне беларускай мовай і культуры нацыянальнай па форме і пралетарскай па зьмесце ў апарате неадацяваць.

Шмат працаўнікоў апарату ня ведаюць белмоваю, а некаторыя хоць і ведаюць, але ў гутарцы белмоваю ня ўжываюць. Асабліва дрэна абстаіць справа з беларусізацыі ў працаўнікоў бухгалтэраў.

Вось некалькі прыкладаў: камэдант фабрыкі т. Шкіндэр (член партыі) на запытаньне камісіі, чаму выпадак Чудзіна зьяўляецца яркай працявай контррэвалюцыйнага вьлвадэяржанага шавінізму, адкаваў, што ў беларускіх вёсках сьцякуюць ня ўмеюць гаварыць па беларуску і ня ведаюць беларускай мовы. І калі камісія і прысутнічаюшыя рабочыя парабавалі ад т. Шкіндэра прыняць памалкоўскаці яго поглядаў, якія па сутнасьці вьяўляюцца праявай вьлвадэяржанага шавінізму, дык т. Шкіндэр замяст прызнанья сваёй памылкі, сказаў, што

Аб мясячніку беларусізацыі ня хочучы ведаць

У МК № 2 грамадзкага харчаванья праца вьдэцпа на расійскай мове. Усе пракаоль пішуча выключна на расійскай мове. Калі паступае матэрыял пі вырэзі з газэты «Віцескі Пралетары», дык сэкратар МК № 2 т. Вінаградзька робіць пераклад на расійскую мову. Калі запытаюцца ў сэкратара МК, навошта ён робіць пераклад на расійскую мову, калі можна друкаваць як ёсьць, дык ён звычайна адкавае: «я не ведаю белмоваю», у той жа час

У саюзтрансе толькі разважваюць

У саюзтрансе толькі разважваюць, ведаюць, каб валі чыгуначнае аддзяленьне, дык атрымаў адказ: «У нас гэткага ў Віцеску няма». Пазваніў ў другі раз і казаў: «Я ведаю, што ёсьць, перакладу вам па-расійску: дайце, пожалуйста, железнодорожное отделение». — Гатова.»

Трэба пастапову кастрычніцкаўскага пленуму ЦК КП(б)Б па нацпалітыцы прывесці ў жыццё. Трэба паклясьці канец ігнараваньню белмовай, бязьлітэмна ўдарыць па тых, хто ўпарта не жадае ўжываць белмоваю штодзённа.

Ня было выхаваньня і грамадзкай працы

Беладжурнара ў большасці абслугоўвае сэзонных рабочых беларусаў, але служакач не ўлікі палітычна значнае беларусізацыі. Як партыяка, так і рабочакм не завастрылі да гэтага часу гэтыя пытаньне. Ня ўжываюць на маючыся дырэктары, апарат канторы да гэтага часу фактычна праце на расійскай мове. Адміністрацыя таксама ў гэтых адносінах правіла неадацяваць пашталюна і на сваёй лініі не рабіла належных расарабдэньняў аб пераходзе апарату на белмоваю, нават, калі служакач у прысутнасці камісіі давалі для друку некя матэрыял на 6 аркушах, які быў напісана на расійскай мове і ня заўвагу члена камісіі т. Марыч, чаму гэта на расійскай мове, адміністрацыя нік не разваааа. Дзеускі Б. А. і Шаробіні Л. П. не аьціцаўнало члена камісіі, чым тлумачыцца тое, што яны ня ўжываюць белмоваю ў той час, калі добра ве даюць, зьявіа: еу нас ня прынята беларусізавацца, няма ніякай патрэбы», а Цыцэўскі адкава: «няма нажму».

Камісія ў сваёй працы сааткаласа з нааьваьсю поўнай палітычнай напісьменнасці служакач, што сьвядчае аб адсутнасці вьхавачыі і грамадзкай працы. Насыенгазота

Пытаньні нацпалітыкі—ва ўсе зьвеньні апарату

У аптэчных установах да праверкі беларусізацыі рэдка можна было пачуць беларускія размовы.

— Мы больш справу маем з латынню,—гэварылі працаўнікі. А насельніцтва тым часам абслугоўвалася ў большасці на расійскай мове.

У так званым «штабе» аптэчных установаў—базе аптэкакіраўніцтва справавадзтва вьдэцпа на беларускуй мове, загадчык імякнеца ўкраінаці белмоваю ў штодзённым жыцці працаўнікоў, але пасьпехі вельмі нязначныя, каб не сказаць зусім ніякіх. Пасобныя працаўнікі вельмі лёгкія, павьрхоўна адносьця да беларусізацыі, і хоць прызнаюць яе патрэбнасць, але белмоваю не вьвучаюць.

— Цяжка вельмі... — У мяне сухоты, магу даведку ад доктара пранесці, што мне размаўляць не дазваляюць...

— Вельмі далёка было хацьці на заняці, дома няма каго пакінуць...

— Я хварэла ўвесь час...

Такім, прычынам, тлумачыць многія сваё няведаньне белмовай.

Сярод беларускіх папер у справах базы захаваўся некакі пасьвядчаньне, выданае былому працаўніку базы Шуру, на расійскай мове. Кажуць, што гэтак ён сам захацеў, які гля-

Ня аддзяленьне дэжурнага

У аптэчных установах да праверкі беларусізацыі рэдка можна было пачуць беларускія размовы.

— Мы больш справу маем з латынню,—гэварылі працаўнікі. А насельніцтва тым часам абслугоўвалася ў большасці на расійскай мове.

У так званым «штабе» аптэчных установаў—базе аптэкакіраўніцтва справавадзтва вьдэцпа на беларускуй мове, загадчык імякнеца ўкраінаці белмоваю ў штодзённым жыцці працаўнікоў, але пасьпехі вельмі нязначныя, каб не сказаць зусім ніякіх. Пасобныя працаўнікі вельмі лёгкія, павьрхоўна адносьця да беларусізацыі, і хоць прызнаюць яе патрэбнасць, але белмоваю не вьвучаюць.

— Цяжка вельмі... — У мяне сухоты, магу даведку ад доктара пранесці, што мне размаўляць не дазваляюць...

— Вельмі далёка было хацьці на заняці, дома няма каго пакінуць...

— Я хварэла ўвесь час...

Такім, прычынам, тлумачыць многія сваё няведаньне белмовай.

Сярод беларускіх папер у справах базы захаваўся некакі пасьвядчаньне, выданае былому працаўніку базы Шуру, на расійскай мове. Кажуць, што гэтак ён сам захацеў, які гля-

Пытаньні нацпалітыкі—ва ўсе зьвеньні апарату

У аптэчных установах да праверкі беларусізацыі рэдка можна было пачуць беларускія размовы.

— Мы больш справу маем з латынню,—гэварылі працаўнікі. А насельніцтва тым часам абслугоўвалася ў большасці на расійскай мове.

У так званым «штабе» аптэчных установаў—базе аптэкакіраўніцтва справавадзтва вьдэцпа на беларускуй мове, загадчык імякнеца ўкраінаці белмоваю ў штодзённым жыцці працаўнікоў, але пасьпехі вельмі нязначныя, каб не сказаць зусім ніякіх. Пасобныя працаўнікі вельмі лёгкія, павьрхоўна адносьця да беларусізацыі, і хоць прызнаюць яе патрэбнасць, але белмоваю не вьвучаюць.

— Цяжка вельмі... — У мяне сухоты, магу даведку ад доктара пранесці, што мне размаўляць не дазваляюць...

— Вельмі далёка было хацьці на заняці, дома няма каго пакінуць...

— Я хварэла ўвесь час...

Такім, прычынам, тлумачыць многія сваё няведаньне белмовай.

Сярод беларускіх папер у справах базы захаваўся некакі пасьвядчаньне, выданае былому працаўніку базы Шуру, на расійскай мове. Кажуць, што гэтак ён сам захацеў, які гля-

Аб мясячніку беларусізацыі ня хочучы ведаць

У МК № 2 грамадзкага харчаванья праца вьдэцпа на расійскай мове. Усе пракаоль пішуча выключна на расійскай мове. Калі паступае матэрыял пі вырэзі з газэты «Віцескі Пралетары», дык сэкратар МК № 2 т. Вінаградзька робіць пераклад на расійскую мову. Калі запытаюцца ў сэкратара МК, навошта ён робіць пераклад на расійскую мову, калі можна друкаваць як ёсьць, дык ён звычайна адкавае: «я не ведаю белмоваю», у той жа час

Пасьвядчаньне грамадскаму

Сьвечка, 29-га чэрвеня, а 6 і гэдзіне ўвечары, у памешканьні гарсавету (пакой № 10) абудзена аьціцаўнало гармадскаму, на якое павіны зьявіцца наступныя таварышы: Ждан (гэракм КП(б)Б), Гальдэштэйн (гэракм КСМ), Рубін (аграфасвет), Вабішч (аушчакска), Кат (гэрасвет), Кавалюк (дзяржаўна), Галаванка (калрасвет), Іванюк (гэракм № 3), Кавалюк («Сьцяг індустрыялізацыі»), Кавалюк (ф-ка «Дзяўна»), Паўльска (пачыночак ф-ка), Кавалюк (ф-ка Лектэра), Давідан («Граф-Вараб» (суьвещ), Кобілава (МББ чыгуна), а Катан (рэдакцыя).

Вьлвадэца для справавадчына ад ходоу падпіскі на пазыку «Сьцяг рабочых» старшыні камсавету і факмаў і сэкратары парткаллектываў наступных прадпрыемстваў: ф-кі «Адьвіна», скурмавтор, пачыночак ф-кі МББ чыгуна, завод «Чырвоны мэталіст», катрасты і ф-кі «Прафінтэр».

Аб антысэмітах

Мноа атрымана такіх лістаў: «Буйскі Максімавіч»

Я быў надта ўрадаваны, калі мне ў галаву прыйшла думка напісаць гэты ліст. Я ведаў, чаму не дадуцца да гэтага раней, ведаючы, як ярага ворага антысэмітаў, які ня раз выступаў з разаблачэньнем гэтых мэраўцаў.

Справа ўсё ў чым. У Бар. Пільняк, а яго апаваданьні «Дэдаход», у якім апівяецца маюшычынна і які напісаны ў 1924 г., г. зн. т-ды, калі пытаньне «хто каго» далаька яшчэ ня было вырашана і калі наша варагі былі досыць паўнамоцны, я працягаў на старонцы 81 такое месца:

«Раніцай у гарадку пачаўся ўраўскі пагор, вьздысь страшны тым, што ўраў, зьбрынаючы сотыямі, пачыналі вьць страшыць чым сьогні сабак, калі сабак вьлоць на луду і кьгнусаў традыцыйнасьцю ўраўскіх прыянь, засьцілаючых пухам па ветру аьціцаў».

Ураў і сабакі ў Пільняку зьлучаюцца дэўна лёгка. У тым жа аьціцаўнало на стар. 97 Пільняк піша:

«Каля мора трэба ставіць шіка, гледзець у далечыню і маўчась. Матрочы на сонечку зьмюкі... На палы перад імі, у Бульварычка, таго, што разабіт пад партавым шлотам, нехта ўдмуваў вьрэзаць з дрэў лішнія галіны, галіны вьзаліся на зьмлі і старжатыя біблейскія ўраў зьбьраў гэтыя галіны ў кошык; ўраў боў у сурдуць, сьмына яго сьокалі чамусь-

Масква

Да гэтага ліста маючыма было-б дадаць даволі значны рад фактаў, якімі падрэжжаецца прасьваньне антысэміцкай настрою ў наву літэратуры. Але я не стану рабіць гэту брудную справу, таму што ўвесьце падкрэсьліваюць густства і ошлысьці не выкарынае ні той, ні іншы. Куды менейшы паддэліцьны фактам адноўнага характэрна фактаў даданага. Ёсьцьспраца, што саьцэаьрабрытыва і дыарыцыя вьхвоаьнае антысэміцкіх настрою ў ступені вьзмерна большай, чым таьбааьнае—хоць бы і красмаюаь—леніраьта і іншы, усё яшчэ ня зьнішчаных заганам.

У прыватнасці, у дачыньні да ліста т. Герасімава трэба сказаць наступнае: Пільняк закон ня пісан і зусім бескарнаа какаваць імя на вьпяростынасьці іх учынкаў. Імпрэстынасьці тут, араўаьмела, наьта мяккае слова Бонч-Бруєвіч баьдае не антысэміт па настрою, ён проста-раваааа каьцааь «буржуй», ён казаў «ўраўскі». Гэта аьціцаўнало я наьпраўдае яго, бо ня паьвэрраьдае зьямае паказаьнае на поддэліцьнага камадаучаьны клясы рабаваьла яго і культура, адраьцюа з яго аьсродуку, пераводзячы ў свой льяр-усік, больш-менш талантны людзей і, такім спосабаь аьсьвьяаьчыаь, павьяццяаьчыаь сваю сілу да лік сілы гавараць чаму? Гэта паваанна вьлвадэцаўнало ўсё гьвечы і гьвечы, які знаходзяць патрэбным некалькі сароціца перад ўраўцаьчыі сваёй

Масква

Да гэтага ліста маючыма было-б дадаць даволі значны рад фактаў, якімі падрэжжаецца прасьваньне антысэміцкай настрою ў наву літэратуры. Але я не стану рабіць гэту брудную справу, таму што ўвесьце падкрэсьліваюць густства і ошлысьці не выкарынае ні той, ні іншы. Куды менейшы паддэліцьны фактам адноўнага характэрна фактаў даданага. Ёсьцьспраца, што саьцэаьрабрытыва і дыарыцыя вьхвоаьнае антысэміцкіх настрою ў ступені вьзмерна большай, чым таьбааьнае—хоць бы і красмаюаь—леніраьта і іншы, усё яшчэ ня зьнішчаных заганам.

У прыватнасці, у дачыньні да ліста т. Герасімава трэба сказаць наступнае: Пільняк закон ня пісан і зусім бескарнаа какаваць імя на вьпяростынасьці іх учынкаў. Імпрэстынасьці тут, араўаьмела, наьта мяккае слова Бонч-Бруєвіч баьдае не антысэміт па настрою, ён проста-раваааа каьцааь «буржуй», ён казаў «ўраўскі». Гэта аьціцаўнало я наьпраўдае яго, бо ня паьвэрраьдае зьямае паказаьнае на поддэліцьнага камадаучаьны клясы рабаваьла яго і культура, адраьцюа з яго аьсродуку, пераводзячы ў свой льяр-усік, больш-менш талантны людзей і, такім спосабаь аьсьвьяаьчыаь, павьяццяаьчыаь сваю сілу да лік сілы гавараць чаму? Гэта паваанна вьлвадэцаўнало ўсё гьвечы і гьвечы, які знаходзяць патрэбным некалькі сароціца перад ўраўцаьчыі сваёй

Масква

Да гэтага ліста маючыма было-б дадаць даволі значны рад фактаў, якімі падрэжжаецца прасьваньне антысэміцкай настрою ў наву літэратуры. Але я не стану рабіць гэту брудную справу, таму што ўвесьце падкрэсьліваюць густства і ошлысьці не выкарынае ні той, ні іншы. Куды менейшы паддэліцьны фактам адноўнага характэрна фактаў даданага. Ёсьцьспраца, што саьцэаьрабрытыва і дыарыцыя вьхвоаьнае антысэміцкіх настрою ў ступені вьзмерна большай, чым таьбааьнае—хоць бы і красмаюаь—леніраьта і іншы, усё яшчэ ня зьнішчаных заганам.

У прыватнасці, у дачыньні да ліста т. Герасімава трэба сказаць наступнае: Пільняк закон ня пісан і зусім бескарнаа какаваць імя на вьпяростынасьці іх учынкаў. Імпрэстынасьці тут, араўаьмела, наьта мяккае слова Бонч-Бруєвіч баьдае не антысэміт па настрою, ён проста-раваааа каьцааь «буржуй», ён казаў «ўраўскі». Гэта аьціцаўнало я наьпраўдае яго, бо ня паьвэрраьдае зьямае паказаьнае на поддэліцьнага камадаучаьны клясы рабаваьла яго і культура, адраьцюа з яго аьсродуку, пераводзячы ў свой льяр-усік, больш-менш талантны людзей і, такім спосабаь аьсьвьяаьчыаь, павьяццяаьчыаь сваю сілу да лік сілы гавараць чаму? Гэта паваанна вьлвадэцаўнало ўсё гьвечы і гьвечы, які знаходзяць патрэбным некалькі сароціца перад ўраўцаьчыі сваёй

Масква

Да гэтага ліста маючыма было-б дадаць даволі значны рад фактаў, якімі падрэжжаецца прасьваньне антысэміцкай настрою ў наву літэратуры. Але я не стану рабіць гэту брудную справу, таму што ўвесьце падкрэсьліваюць густства і ошлысьці не выкарынае ні той, ні іншы. Куды менейшы паддэліцьны фактам адноўнага характэрна фактаў даданага. Ёсьцьспраца, што саьцэаьрабрытыва і дыарыцыя вьхвоаьнае антысэміцкіх настрою ў ступені вьзмерна большай, чым таьбааьнае—хоць бы і красмаюаь—леніраьта і іншы, усё яшчэ ня зьнішчаных заганам.

У прыватнасці, у дачыньні да ліста т. Герасімава трэба сказаць наступнае: Пільняк закон ня пісан і зусім бескарнаа какаваць імя на вьпяростынасьці іх учынкаў. Імпрэстынасьці тут, араўаьмела, наьта мяккае слова Бонч-Бруєвіч баьдае не антысэміт па настрою, ён проста-раваааа каьцааь «буржуй», ён казаў «ўраўскі». Гэта аьціцаўнало я наьпраўдае яго, бо ня паьвэрраьдае зьямае паказаьнае на поддэліцьнага камадаучаьны клясы рабаваьла яго і культура, адраьцюа з яго аьсродуку, пераводзячы ў свой льяр-усік, больш-менш талантны людзей і, такім спосабаь аьсьвьяаьчыаь, павьяццяаьчыаь сваю сілу да лік сілы гавараць чаму? Гэта паваанна вьлвадэцаўнало ўсё гьвечы і гьвечы, які знаходзяць патрэбным некалькі сароціца перад ўраўцаьчыі сваёй

Масква

Да гэтага ліста маючыма было-б дадаць даволі значны рад фактаў, якімі падрэжжаецца прасьваньне антысэміцкай настрою

